

केकयीतो भरतो ऽभूत् । केकयानाचष्ट इतिणिच् । सा हि ईदृ
शास्तादृशाः केकया इति कथयति । तदन्तादच इरिति इकार
प्रत्यय औणादिकः णिलोपः । कृदिकारादक्तिन इति ङीष् । अ
पादानेचाहीयरुहोरिति तसिः । यदा च केकयस्यापत्यम् जनप
दशब्दात्तन्निघादजित्यञ् । केकयमित्रयुप्रलयाणांयादेरिय
इतीयादेशः । टिड्ढाणजिति ङीप् तदा कैकेयीतिद्वितीयं रूपम्
सुमित्रा शत्रुघ्नं उदारचेष्टं उदाराचेष्टा यस्येति प्राप्नोष्ट प्रसूत
वती कर्त्तरि लुङ् । डित्वात्तङ् जातमात्रस्य हि तस्य किल महा
सत्वतया तादृशस्यैव चेष्टाभूदिति श्रूयते । एकेति एकैवेति गम्यमा
नत्वादेवशब्दो न प्रयुक्तः । सह लक्षणेन लक्षणेन सह ॥ १४ ॥

भ० कौशल्ययेत्यादि ॥ कौशल्यया राजकन्यया प्राक् पूर्वं सुखेन
रामो ऽसावि प्रसूयते स्म सुडञ्छास्त्रनि कर्म्मणि रूपं कौशलशब्दा
दपत्यार्थे वाक्कादीत्यादिना ण्यः तस्य षकारेत्त्वाविवक्षया द्विन्न
ञ्च्वाहेति नेप् अदन्तत्वात् स्त्रियामत आप् । ततो ऽनन्तरं भरतः
केकयीतो ऽभूत् केकयस्य स्व्यपत्यमिति वाक्काद्यत इति ण्यस्य
एकारेत्त्वाविवक्षया न त्रिः यतोपायेति जं पी च तसुक्तेरिति तस्
एका सुमित्रा लक्षणेन सह उदारचेष्टं शत्रुघ्नं प्राप्नोष्ट सुडञ्छा
स्त्रनिरूपं सहवारणेति सहयोगे तृतीया सहवारणेति सूत्रे सहयो
गस्य प्रधानाप्रधानत्वाविशेषोक्तेरत्र सहयोगस्य प्राधान्यं विवक्षि
तं पित्रा सहागतः पुत्रः राज्ञा सह वनं यातीत्यादिवत् तेन लक्ष्म
णो ज्येष्ठइतिबोध्यं ये तु क्रियादिगौणात् सहार्थे तृतीया इत्याहु
स्तन्मते ऽपि लक्षणस्य ज्येष्ठत्वं । तथाहि युगपदारब्धप्रसवक्रियायां
लक्षणस्य गौणत्वं क्रियाया असमापकत्वादियं प्रसूतेति व्यव